

Blended Whisky and Sherry Casks

רב דניאל שטיין

א. גמ' חולין (יא.) - מנא הא מילתא דאמור רבנן זיל בתר רובא. מנלן. דכתיב אחרי רבים להטות.

ב. רשב"א תורת הבית (ב"ד ש"א) - וכל יבש ביבש באיסורין דעלמא בטלין ברוב ומסתברא טעמא דמילתא משום דבדברים הנבללין שאי אפשר להפריד החתיכות ולאכול כל חתיכה וחתיכה בפני עצמה צריך ששים לפי שבפחות משיעור זה האיסור נטעם ונרגש בכל.

ג. גמ' בזיר (לו.) - "מיין ושכר יזיר וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וגו'" מה ת"ל משרת, לעשות טעם כעיקר, שאם שרה ענבים במים ייש בהם טעם יין חייב, ומכאן אתה דן לכל איסורים שבתורה.

ד. שו"ע (יו"ד סי' צ"ח סעי' ד') - המבשל בקדרת איסור שהיא בת יומא, או תחב כף של איסור בהיתר, צריך ס' כנגד כל הקדירה וכנגד כל מה שתחב מהכף, שאין אנו יודעין כמה בלעו. בין שהם של חרס או עץ או מתכת. [ש"ך (שם ס"ק י"ג) - וכתוב בת"ח ריש כלל פ"ה בשם או"ה דה"ה אם נאסר הכלי ע"י עירווי א"צ לשער רק כדי קליפה אבל אם נאסר ע"י כבישה צריך לשער נגד כולו].

ה. גמ' ע"ז (סז:) - והתניא אחד נותן טעם לפגם ואחד נותן טעם לשבח אסור דברי ר"מ. ר"ש אומר לשבח אסור ולפגם מותר וכו' דאמר רב הונא בריה דרב חייה לא אסרה תורה אלא קדירה בת יומא דלא לפגם הוא וכו' ור"ש מאי טעמא, דתניא "לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתנה ואכלה". כל הראויה לגר קרויה נבילה, שאין ראויה לגר אינה קרויה נבלה.

ו. גמ' ע"ז (ל:לא.) - א"ר אסי א"ר יוחנן משום ר' יהודה בן בתירא, שלשה יינות הן יין נסך אסור בהנאה ומטמא טומאה חמורה בכזית, סתם יינם אסור בהנאה [פרש"י (שם) - אסור משום גזירת יין נסך].

ז. גמ' ע"ז (לו:) - דכי אתא רב אחא בר אדא א"ר יצחק גזרו על פיתן משום שמנן מאי אולמיה דשמנן מפת, אלא על פיתן ושמנן משום יינן, ועל יינן משום בנותיהם.

ח. גמ' חולין (צז.) - אמר שמואל מליח הרי הוא כרותח כבוש הרי הוא כמבושל.

ט. גמ' ע"ז (עג:) - והא בעי מיניה ר' אסי מרבי יוחנן שני כוסות אחד של חולין ואחד של תרומה ומזגן ועירבן זה בזה מהו וכו' רואין את ההיתר כאילו אינו והשאר מים רבין עליו ומבטלין אותו. [ר"ן (לו: בדפי הרי"ף) - אין כאן אלא ששה חלקי מים כנגד היין תרומה אפ"ה בטלה שאע"פ שאר האיסורין אינן בטלין בפחות משישים יין שאני שבששה חלקי מים נפגם ואינו משיבחה המים אלא פוגמן וה"ל נותן טעם לפגם דמותר בכל איסורין שבתורה].

י. גמ' פסחים (צו:צז.) - דאמר רבא כל חמרא דלא דרי על חד תלת מיא לאו חמרא הוא וכו', בעא מיניה רב נחמן בר יצחק מרב חייה בר אבין שמרים שיש בהן טעם יין, מהו, אמר ליה מי סברת חמרא הוא קיוהא בעלמא הוא.

יא. שו"ע (יו"ד סי' קל"ד סעי' ה') - כמה יהא במים ויהא בהם כדי לבטל טעם היין, ששה חלקים כנגדו. וכל שיש במים כשיעור הזה, מותר אפילו בשתייה. [ש"ך (ס"ק כ"א) - כתב האו"ה כלל כ"ג סוף דין ט"ו דוקא יין נסך במים אבל ביין או בתבשיל שמשביחו ודאי אסור הכל עד ששים].

יב. שו"ע (יו"ד סי' קי"ד סעי' ד') - כל אלו המשקים, וכן החומץ של שכר, אסור לקנותו מהם אם דמיהם יקרים מדמי היין, שאנו חוששים שמא עירב בהן יין (עד שאין ס' לבטלו). [ט"ז (ס"ק ד') - תמהתי למה הצריך ס' הא קי"ל וכו' דיין במים בטל בשישה חלקים וה"ה בשאר משקים דזה פשוט דהם מבטלים טעם היין יותר ממים וכו' ע"כ בודאי גם כן סגי בששה כן נראה לע"ד].

יג. רמ"א (יו"ד סי' צ"ח סעי' ה') - כל האיסורים הנוהגין בזמן הזה כולם מתבטלים בששים כו' ובלבד שהאיסור אינו נותן טעם בקדירה, אבל אם נותן טעם באותה קדירה וכו' אפילו באלף לא בטיל כל זמן שמרגישין טעמו. ולכן מלח ותבלין וכו' אם אסורים וכו' אינן בטילים בששים.

יד. ע"ז (לג:לג:) - ת"ר קנקנים של עובדי כוכבים וכו' מהו ליתן לתוכו שכר, רב נחמן ורב יהודה אסרי, ורבא שרי, רבינא שרא ליה לרב חייה בריה דרב יצחק למירמא ביה שכרא, אזל רמא ביה חמרא, ואפילו הכי לא חש לה למילתא, אמר אקראי בעלמא הוא.

טו. ט"ז (יו"ד סי' ק"ה ס"ק א') - דהחבית שנאסרה ע"י בלע יין עובד כוכבים בצונן אינו אלא מועט וע"כ סגי ליה בקליפת הכלי להכשיר.

טז. שו"ע (יו"ד סי' קל"ה סעי' י"ג) - אפילו במכניסו לקיום לג אינו בולע יותר מכדי קליפה. [ש"ך (ס"ק ל"ג) - נראה דהיינו מסתמא אמרינן הכי משום שאינו ידוע שנכבש היין בתוכו יום שלם אבל אם היה ידוע שהיה י"ג בתוכו יום שלם ה"ל כבוש וכבישה אסור כל הכלי].